

προκύψασαν αναμφιβόλως ἐκ τῆς καλλιέργειας, τὰ ἐν τῷ καρπῷ σπέρματα ἐξαμβλοῦνται καὶ δὲν ἀναπτύσσονται διόλου, ὅπερ τὴν καθιστᾷ πολυτιμωτέραν.

Ἡ μόνη δὲ προετοιμασία τὴν ὁποῖαν ἀπαιτεῖ πρὶν φαγωθῆ ὁ καρπὸς οὗτος, συνίσταται εἰς τὸ νὰ κοπῆ εἰς τεμάχια, καὶ νὰ ἐψηθῆ ἐπὶ τῶν ἀνθράκων, ἢ καὶ νὰ τεθῆ ἀκέρατος ἐντὸς κλιβάνου, μέχρις ὅτου ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνειά του μαυρίσῃ. Τότε δὲ, ἀφ' οὗ καθαρῶσθῆ ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ περικαλύμματα του, τὸ ἐντὸς αὐτοῦ εἶναι λευκόν, μαλακόν, ἐλαστικόν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ ἐσωτερικόν μέρος τοῦ ἄρτου. Ὁμοιάζει δὲ πολὺ κατὰ τὴν γεῦσιν μὲ τὸν ἐκ σίτου ἄρτον, ἀλλ' ἔχει τι ἀναμιμνήσκον τὴν κυνάρην καὶ τὸ κολοκάσιον.

Ὁκτῶ μῆνας κατ' ἔτος, ἀπὸ Ἰουανουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, αἱ Ἄρτοκαρπείαι φέρουσι διηγεκῶς καρπούς, κατὰ δὲ τοὺς λοιπούς τίσσaras προετοιμάζουσι τὴν μέλλουσαν καρποφορίαν, διότι ἐντὸς αὐτῶν ἀναβλαστάνουσι καὶ ἀνθοῦσι. Πρὸς ἐφόδιον δὲ καὶ τῶν τεσσάρων τούτων μηνῶν, οἱ κάτοικοι προετοιμάζουσι διὰ τῶν καρπῶν εἶδος τι ζυμωθείσης μάζης τὴν ὁποῖαν ἐψήνουσιν ἐντὸς τῶν κλιβάνων, ὅσας τις λάβωσιν ἀνάγκην ταύτης. Δύω δὲ Ἄρτοκαρπείαι ἀρκοῦσι κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους νὰ θρέψωσιν ἕνα, μετρίως πολυφάγον, ἄνθρωπον.

Εἰς πολλὰ δὲ μέρη τρώγουσι καὶ τὰ ἐντὸς τῶν καρπῶν σπέρματα, τὰ ὅπερ ἐψήνουσιν ὡς παρ' ἡμῶν τὰ κάστανα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου τροφή, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ πολυτίμον τοῦ δένδρου τούτου. Διότι, διὰ μὲν τοῦ ἐσωτερικοῦ φλοιοῦ κατασκευάζουσι φορέματα, διὰ δὲ τῶν ξύλων του, τὰς οἰκίας καὶ τὰ πλοιάριά των, διὰ δὲ τῶν ἀπεξηραμένων ἀρρένων ἀνθῶν, ἐν εἶδος ἐναύσματος (ὑσκάς) καὶ τέλος διὰ τοῦ γαλακτώδους ὁποῦ του ἰξὸν πρὸς ἄγραν τῶν πτηνῶν.

Τὰ κυριώτερα δὲ καὶ γνωστότερα εἶδη τῶν Ἄρτοκαρπεῶν εἶναι σήμερον τὰ ἀκόλουθα:

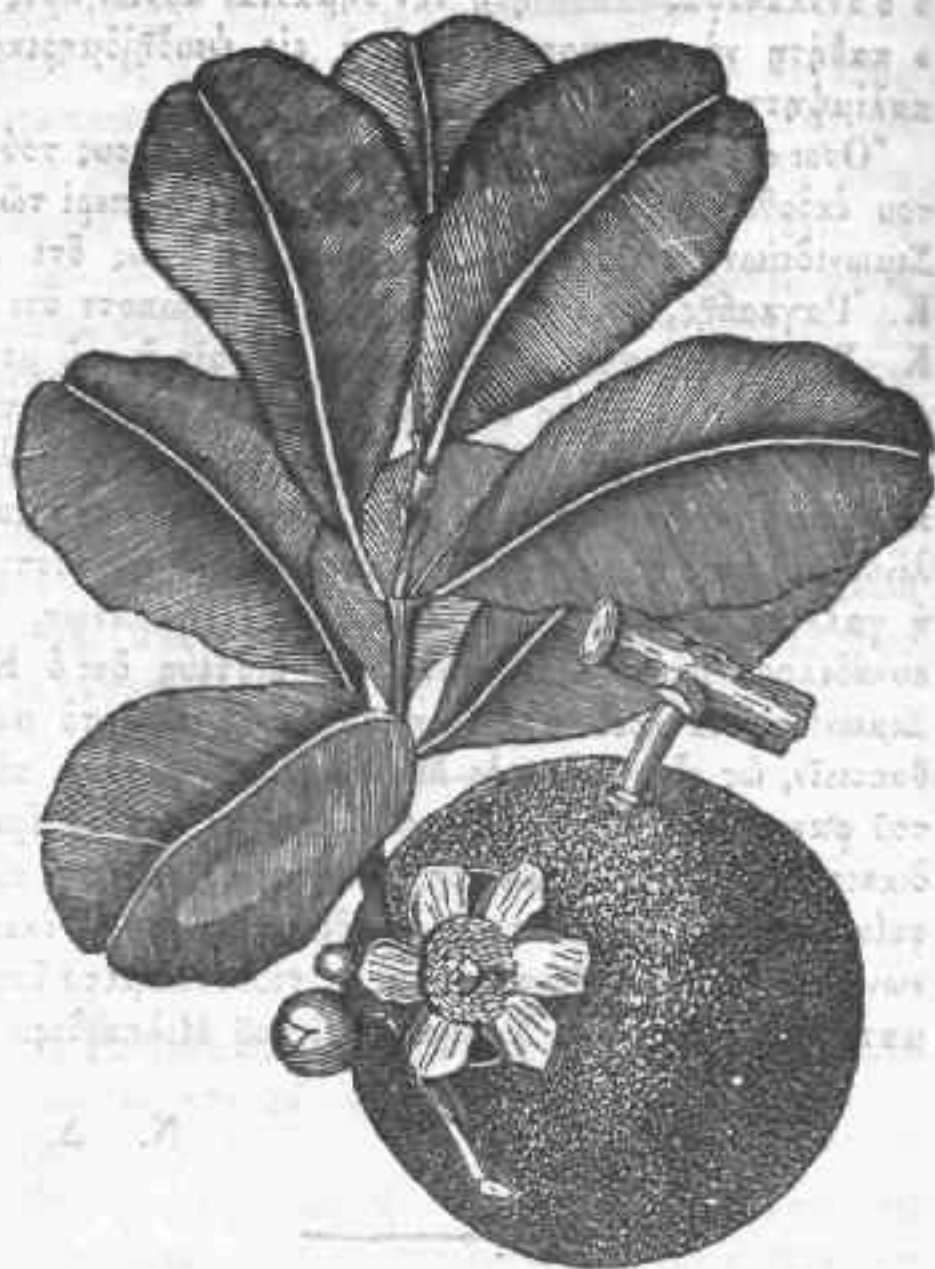
1. Ἄρτοκαρπέα ἡ περίτμητος (*Artocarpus incisa*). Αὕτη ἔχει εἰς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων τῆς βαθείας ἐντομάς φύεται δὲ εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀσίαν, καὶ εἶναι ἡ κοινοτέρα καὶ καλλητέρα τῶν ἄρτοκαρπεῶν.

2. Ἄρτοκαρπέα ἡ ἑτερόφυλλος (*Artocarpus heterophylla*). Αὕτη ἔχει τὰ φύλλα ὠρειδῆ, ἄνισα, λειότερα δὲ καὶ μικρότερα τῶν τῆς προλαβούσης φύεται δὲ εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τὰς Μολούκκας, καὶ τὰς Φιλιππίνους νήσους.

3. Ἄρτοκαρπέα ἡ ἀκεραιόφυλλος (*Artocarpus integrifolia*). Αὕτη χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰ ἐντελῶς ἀκέρατα ἄκρα τῶν φύλλων τῆς καὶ τοὺς ὀρθοὺς ἰούλους τῶν ἀρρένων ἀνθῶν τῆς. Φύεται δὲ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κίναν, καὶ εἶναι περιζήτητος διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ καρποῦ τῆς σπέρματα. — Κλάδον τούτου τοῦ εἶδους περιστάνει καὶ ἡ παρούσα εἰκὼν.

4. Ἄρτοκαρπέα ἡ Φιλιππίνιος (*artocarpus philippensis*) αὕτη φύεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Φιλιππίνους νήσους.

5. Ἄρτοκαρπέα ἡ λάσιος (*Artocarpus hirsuta*). αὕτη φύεται εἰς τὸ Μαλαβάρ ἐπὶ τῆς πετρῶδους καὶ ἀμμώδους παραλίας. Ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦ καρποῦ ταύ



Ἄρτοκαρπέα ἡ ἀκεραιόφυλλος.

τῆς φάγγη τις πολὺ, παρενοχλεῖται ἀπὸ ἐν εἶδος δυσἀρέστου εὐκοιλιότητος, τὴν ὁποῖαν οἱ κάτοικοι εὐκόλως καταπαύουσι πίνοντες ἀφέψημα τῶν ῥιζῶν ἢ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἰδίου δένδρου, τὰ ὅποια εἶναι στυπτικώτατα. Διὰ δὲ τῶν κολοσσαίων κορμῶν τοῦ δένδρου τούτου οἱ Ἰνδοὶ κατασκευάζουσι τὰ μονόξυλά των.

Αἱ ἄρτοκαρπέαι βοτανικῶς θεωρούμεναι εἶναι τύπος μιᾶς οἰκογενείας φυτῶν, ἣτις ἀπ' αὐτῶν καλεῖται οἰκογένεια τῶν Ἄρτοκαρπεῶν· ἡ δὲ οἰκογένεια αὕτη συγγενεύει μὲ τὴν τῶν Κνιδῶν, τῶν Μωρεῶν καὶ τὴν τῶν Συκῶν.

Θ. Ο.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑ ΚΟΧΛΙΩΝ.

Πρὶν περιγράψωμεν τὴν παράδοξον δοκιμὴν τοῦ διὰ κοχλιῶν τηλεγράφου, προλαμβάνομεν νὰ διαδηλώσωμεν ὅτι δὲν ἀναδεχόμεθα τὴν εὐθύνην τῶν διαβεβαιώσεων τὰς ὁποίας δίδουσι οἱ ἐφευρεταὶ αὐτοῦ ὅτι θέλει εὐδοκιμήσει. Ναι μὲν, πράγματα περίεργα ἐγένοντο ὑπὸ τοὺς ἰδίους ἡμῶν ὀφθαλμοὺς, διὰ μέσου παρασκευασίας τινὸς περιεχοῦσης κοχλίας πολλοῦ καὶ μεγάλου, ἀλλ' ἀποροῦμεν πῶς οἱ αὐτῆς εἶναι δυνατόν νὰ συστηθῆ ἀνταπόκρισις μεταξὺ τῶν δύο ἡμισφαιρίων, γινομένης χρήσεως μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς παγκοσμίου γλώσσης, μετὰ μεγίστης ταχύτητος καὶ ἀκρίβειας, ὡς διασχυρίζονται οἱ ἐφευρεταί.

Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἀνῆλθῃ, καὶ ὅποιοι καὶ ἂν ὦσιν οἱ

διαταγμοὶ ἡρῶν, νομίζομεν ὅτι εἶδομέν τι πραγμα-
ματικόν, ἄξιον λόγου.

Ἰδοὺ ἄλλως ἢ ἀκριβῆς ἐξιστορίαις τῶν ὄσα εἶδομεν.

Χθές, ἡμέραν Κυριακὴν, Ἰουλίου 22—Αὐγ. 3—
μετέβημεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Προῦ, πρῶτην δημάρ-
χου μιᾶς τῶν συνοικιῶν τῶν Παρισίων, ὅπου ἐπρόκει-
το νὰ γείνη ἡ δοκιμὴ παρόντων καὶ τινῶν ἄλλων.
Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων ἦσαν καὶ οἱ Κύριοι Βί-
κτωρ Οὐγὼ καὶ Αἰμύλιος Γιραρδίνος. Ὁ οἰκοδεσπό-
της μᾶς ὠδήγησε δι' ἀναβάθρας εἰς δωμάτιόν τι, ὅ-
που εἶδομεν τοποθετημένα τὰ ἐν ἀπέναντι τοῦ ἄλλου,
κατὰ τὰς δύο ἄκρας τοῦ θαλάμου, δύο μεγάλα κι-
βώτια ξύλινα κείμενα ἐπὶ πασσαλῶν διεσχισμένων,
ἐντὸς τῶν ὁποίων κιβωτίων ἐδύναντο νὰ σταθῶσι πολ-
λοὶ ἄνθρωποι ὄρθιοι.

Κατὰ τὸ μέσον ἐκάστου κιβωτίου, πρὸς τὰ δύο
ἀντικρῦζοντα μέρη, ὑπῆρχε μέγας τροχὸς ξύλινος κι-
νούμενος περὶ τὸν ἄξονα.

Ὁ τροχὸς αὗτος, ἔχον διάμετρον δύο μέτρων, εἶ-
χεν ἀλλόκοτον ὄψιν· τριακόσιοι ἢ τετρακόσιοι κοχ-
λῖαι, προσκεκολλημένοι δι' εἶδους τινὸς ζύμης, ἐντὸς
ποτηρίου ἐκ ψευδαργύρου, προσηλωμένου ἐπὶ τῆς σανί-
δας, ἐδείκνυον πρὸς τοὺς θεατὰς τὸ ἀνοικτὸν μέρος τοῦ
κελύφους. Τινὲς μάλιστα προέτειναν καὶ τὴν γλοιώδη
καὶ κερασφόρον αὐτῶν κεραλήν.

Ἐκαστον τῶν δύο κιβωτίων εἶχεν ἀπαράλλακτον
τροχόν, ἐφ' οὗ κατετάσσοντο ἀκτινοειδῶς, ἀρ' ἑνὸς
μὲν μέρους οἱ κοχλῖαι, ἀρ' ἑτέρου δέ, ἀμέσως ὑπὸ
σθεν αὐτῶν, τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου. Οἱ κοχλῖαι,
ὡς προείπομεν, εἶναι προσηλωμένοι ἐντὸς ποτηρίου πε-
ριβεβλημένου δι' ἐριούχου, ἔχοντος ἔτωθεν στεφάνας
χαλκοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἐν τῶν συστατι-
κῶν τῆς Βολταϊκῆς στήλης. Ὅλα δὲ τὰ ποτήρια συγ-
κοινωνοῦσι πρὸς ἀλληλα διὰ συρμάτων ἀγαγῶν ἅτινα
συνενοῦνται πρὸς τὸν ἄξονα τοῦ τροχοῦ.

Καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν κιβωτίων τούτων χρησιμεύει εἰς
τὸ ν' ἀποστέλλῃ τὴν τηλεγραφικὴν καινοποίησιν, τὸ δὲ
ἄλλο εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ αὐτήν. Ἄς ὀνομάσωμεν, πρὸς
πλειοτέραν σαφήνειαν, τὸ μὲν ἀποστέλλον κιβώτιον
Παρισίους, τὸ δὲ λαμβάνον Λονδίον.

Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τοῦ τροχοῦ τοῦ πρῶ-
του κιβωτίου ὑπάρχουσι τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου
στρέφοντες τὸν τροχόν τούτου, φέρομεν μικρὸν κατὰ
μικρὸν τὸ στοιχεῖον τὸ ὅποιον θέλομεν ἀπέναντι ἐντο-
μῆς τινος, καὶ σημειοῦμεν αὐτὸ διὰ βελόνης.

Ὅσάκις ἐκ Παρισίων ἐφέρομεν ἐν στοιχεῖον πρὸ
τῆς ἐντομῆς καὶ ἐσημειοῦμεν αὐτὸ διὰ βελόνης, ὁ Κ.
Βενουά, κεκλεισμένος ἐντὸς τοῦ κιβωτίου Λονδίνου,
ἔγραφεν αὐτὸ διὰ μολύβδου ἐπὶ χαρτίου, ἀφοῦ πρῶτον
ἀνεγίνωσκεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ κιβωτίου ἐφ' οὗ
εὐρίσκετο, περιφέρων, ὡς ἔλεγεν, ἐνώπιον τῶν στοιχείων
ἓνα κοχλίαν μετὰ τοῦ ποτηρίου· προσέθετε δὲ ὅτι,
ὅταν διεβαίνειν ἔμπροσθεν τοῦ σημειωθέντος ἀπέναντι
στοιχείου, ἤσθάνετο κίνησιν τινὰ τοῦ κοχλίου.

Τὸ μυστήριον τοῦτο δὲν ἰνοήσαμεν διόλου.

Ἐγράψαμεν τὴν λέξιν ΚΟΛΑΣΙΣ ἐν Παρισίοις.
ἀντεγράφη δὲ ἐντελέστατα ἐν Λονδίῳ. Ἄλλος τις
ἠθέλησε νὰ γράψῃ τὴν λέξιν ΤΕΛΛΟΣ, ἀλλ' εἴτε δι'

ἔλλειψιν ἐξέως, εἴτε ἐξ ἀνωμαλίας τῆς μηχανῆς, τὰ
ἀντιγραφέντα στοιχεῖα ἐν τῷ κιβωτίῳ τοῦ Κ. Βενουά
ἦσαν τὰ ἐξῆς: ΚΤΖΖΛΙ.

Ἐγράψαμεν καὶ πάλιν ἡμεῖς μετὰ τοῦ Κ. Βίκτω-
ρος Οὐγὼ, τὴν λέξιν ΒΕΝΟΥΑ, καὶ ἀντεγράφη ἀνελ-
λειπῶς ἐν Λονδίῳ. Μετὰ ταῦτα ἐγράψαμεν καὶ τὴν
λέξιν ΘΕΟΣ, παρενεύσαντες ἓνα σταυρὸν μετὰ τοῦ
Θ καὶ τοῦ Σ. Ἀνεγνώσθη δὲ ἀπέναντι ἀπαράλλακτως
ἡ λέξις οὕτω πως ΘΕΟ+Σ.

Τί νὰ συμπεράνωμεν ἐξ ὅλων αὐτῶν; Οὐδέν, ἐκτὸς
μόνον ὄσα δεηθήκαμεν, ὅτι, δηλαδή, ὁ Κ. Βενουά, διὰ
μέσου δύο μηχανῶν ὁμοίων κατὰ πάντα, καὶ συγ-
κειμένων ἐκ ξύλου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ καὶ κο-
χλίων, ἀνέγνω, καὶ τοὶ δεκαπέντε μέτρα ἀπέχων, τὰς
τρεις λέξεις τὰς ὁποίας ἐγράψαμεν.

Οἱ κοχλῖαι ἄρα ἐνήργουν, ἢ ἡ στήλη ἢ συγκεκλιμένη
ἐκ ψευδαργύρου καὶ χαλκοῦ, ἢ ἄλλη τις αἰτία;

Δύναται τάχα νὰ γείνη ἡ ἀνταπόκρισις καὶ κατὰ
διαστήματα διεξοδικώτερα; Κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὰ ζητήματα ταῦτα θέλουσι διασαφήσει νεώτεροι
καὶ ἀλλεπαλληλοὶ δοκιμαί.

Ἐκ τῆς PRESSE.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

Φαινόμενόν τι λίαν περίεργον παρατηρήθη κατὰ τὰ
πέριξ τοῦ Ἀρουίτς. Κύριός τις εὐρισκόμενος τὸ πρῶ-
τῆς 1—13 Μαΐου ἐπὶ τινος λόφου, εἶδε μικρὸν νέφος
ὁμίχλης σχῆμα ἔχον περίεργον, πάντη στρογγύλον,
τὸ ὅποιον ἀνυψοῦτο βραδέως ἐκ τῆς παρακειμένης κοι-
λάδος. Ὁ ἥλιος ἔλαμπε περὶ αὐτὸ ἐπειδὴ δὲ τὸ νέφος
ἀνυψοῦτο πρὸς τὸ στερέωμα ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν,
ὁμοιάζων πολὺ τὸν περὶ τὴν σελήνην φαεινὸν κύκλον,
εἶδεν ὅτι περιεῖχεν ἐσωτερικῶς περιφέρειαν πολὺ μι-
κροτέραν, ἀλλὰ καλῶς διαγεγραμμένην, περικλείουσαν
ὡς ἐν περιπέζῳ (cadre) εἰκόνα ἀνθρώπου κολοσσαίαν.
Ὁ κύριος οὗτος ἐχαιρέτισε τὴν εἰκόνα, ἣτις ἀνταπέδω-
κεν ἀμέσως τὸν ἀσπασμόν. Μετὰ ταῦτα ἐπροχώ-
ρησεν ὀλίγον, καὶ ἐπιστρέψας, εἶδε καὶ πάλιν τὸν ἐπου-
ρανιον ἄνθρωπον μιμούμενον ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ
ἐπιγείου· ὃ δὴ καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἐξεικονίζετο οὕτως
ἐντὸς τοῦ νέφους αὐτὸς ὁ ζῶν ἄνθρωπος. Τὸ φαινό-
μενον τοῦτο εἶναι ἀπαράλλακτον τῷ περιφήμῳ φαν-
τάσματι τοῦ Βρόκεν κατὰ τὰ ὄρη τοῦ Ἀνοβέρου. Ἐν-
νοεῖται ὅτι ὡς ἐκ τῆς μεγίστης διαφορᾶς τοῦ ὕψους,
τὸ φάντασμα τοῦ Ἀρουίτς ἦτο πολὺ μικρότερον τοῦ
γερμανικοῦ· οὐχ ἦττον ὁμως εἶναι ἄξιον λόγου ὑπὸ
τὴν ἐπιστημονικὴν ἐποψίν.

ΦΟΡΟΙ ΕΝ Τῇ ΜΕΓΑΛῃ ΒΡΕΤΑΝΙΑ.

Ἡ Ἐπιθεώρησις τοῦ Ἐδιμβούργου ἦτις, ὡς γνω-
στὸν, συντάσσεται ὑπὸ ἀνδρῶν σοφωτάτων, ἐδημοσί-
σε πρὸ πάντε μηνῶν μελέτην ἐμβριθεστάτην περὶ τῆς